Tu Heinsi, de quanti te faciam nescis, ex eo collige quod amorem hunc meum, quo te arctissimè complector, meæ rari hanc gratiam unus dico, nec erubescere me videas nec meritò iniquum dixeris. Excusationes quas alibi, quas ubique probaverim, en illud, Versas in Mascula Musas numina, nullas admitto, Quin si Poëtæ os insolentiam, et nescio quem vena languorem allegas, esto sanè, atqui vini prodigus tot non Hugeniis ingeniis fuisti, fuisti, mi Hugenii, uni tuo toto nec facem invideas, qui me hanc ultimam omnium molestiam exhibere sancte polliceor, imò et finem hunc roganti facere, seu tibi vel mollescat animus vel obrigescat. Utrumque enim negaveris, debere, ingenuam, in æternum non desines, cui me solatio post repulsam, te vel invito placatum ea. Vale vir summe, et amare me multum pergas qui sic redamari postulem. Hagæ . . . 1625.

Expecto ut mutilum hunc foetum remittas, quò tibi mox integrum non exhibeamus.

C. Hugenius.

(69)

Caspari Barlæo. S. P.

Quam ego suaviter mihi imponam, nisi cum te video et illum affectum et insignes Jambos, quos penè dixerim videris inscripsisse non mihi, splendidè mentitos amicos fatear, qui vel bonæ fidei jacturâ conciliatum te mihi voluerunt. Præconia illa igitur et non alibi minore merito decoritam Lauream ne attingo quidem. Tempori illa permitto, et arctiori amicitiæ, quam ut seriò nunc postules prudem virtuti, atque meritis eximiis constrictus tuis devotam, ita nec laudibus alibi venalem scito. Fâdem operâ mi Barlæe certiorem te faxo, quam ego illas nec promereor nec affecto. Quod per occasionem libelli mox edendi insignium virorum suffragiis maniri volui, adversus hominum linguacis simos quosdam, quorum ægrè hodiè insaniam evasuros videbar, ut in detractationem proclivè sæculum est si vel solus ignoscis, gratulor mihi de fronte gerfictâ quâ tibi quoque nominis ignoti tutelam extorquere instimui. Gratias ultrà non ago; sufficiat gratos haberi illas, ne quid sub hoc calamo detrimenti capiant quem ego deficere fateor exprimendo, quanto mihi olim quanto nunc in cultu sis. Testabor tamen re, verbis ac gestu, quantum nulla feret occasio. Hisce verbis

quod

quod nunc deest, humanissimos Lenones amicitiæ nostræ
Vander Burghium et Brosterhusium non illibenter supple
turos confido, quibus cum debebo, magnam meipsi
tem debere profitere. Vale Vir Doctissime, et me ama
Hagæ 5. Dnum Maij CIↃIↃCXXV.

C. Hugenium.

(70).

Ver Burchio et Brosterhusio. S. P.

Splendide inquam mentiti estis, sive versiculas utrinque expendo, sive doctissimos Iambos, quos Barlæo tam commodè excussistis. Di boni, quem vos illi Characterem homines impressistis, quem tantis encomiis dignum censuerit? Speravi olim comimus hoc viro frui, nunc certum est Lugdunum brevi non visere, ne vestram sic personam capiti detrahat ille meo. De cætero vos videritis, nempe quam pares compensandæ humanitatis futuri sitis, ubi ad exigendam adeo bonæ fidei prodigos fuisse sentio, ut parum absit, quin mandati excessi reos putem. Accipite tamen gratias et illi reddite, quantas a me vos a vobis ille meruisse videbitur. Ego vos infinitas arbitror. Summa est, Amicum devinxistis, id est lucri fecistis nihil si quod cujusque est amplius ejus fieri nequit, nisi consolidationem usufructuariæ meæ proprietatem obvenisse dicendum est ex L. Si tibi 17. ff. Quemod: usufr: vel us: amittitur. Ad manum Pandectæ erant, quapropter insignis loci arcaniore doctrinâ obiter fraudandi non eratis, si forte Lectioni hodiè non interfuistis, per Pompejum Neunam toties mihi jam decantatum visum nunquam. Affertæ hominem unâ aliquandò, aut ille in malam vobiscum crucem abierit. Itane vos nullâ unquam prece mobiles dari. Otia nostra ne nimiùm festinanter impulsi, frustra fuisse videamini proximâ septimanâ profligatione Typographi sunt, una cum vestris et aliorum præludijs, quæ tantam in molem subito excreverunt, ut quod olim de urbe nescio quâ dictum fuit, timeri possit, ne totâ domus portam effluat. Hoc illud est minimum, quod sollicitè ambivi. In turbâ prodire, cassis fortasse non inepti, si memores estis. Vereor in morâ, sit diem unum aut alterum Sculptor Delphensis, cujus operâ huc usus solum lamellis Typographum gratificatum oportuit. at ego illum